PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2006. gada 1. februārī *

Apvienotās lietas T-466/04 un T-467/04

Elisabetta Dami, ar dzīvesvietu Milānā (Itālija), ko pārstāv P. Beduši [*P. Beduschi*] un S. Džudiči [*S. Giudici*], *avocats*,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliards-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks —

The Stilton Cheese Makers Association, Surbitona, Sareja (Apvienotā Karaliste),

* Tiesvedības valoda — franču.

par divām prasībām atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 20. septembra lēmumus lietās R 973/2002-2 un R 982/2002-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Elizabeti Dami [*Elisabetta Dami*] un *The Stilton Cheese Makers Association.*

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši P. Linda [*P. Lindh*] un V. Vadapals [*V. Vadapalas*],
sekretāre B. Pastora [*B. Pastor*], sekretāra palīdze,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 19. novembrī,

ņemot vērā Pirmās instances tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2005. gada 2. maija rīkojumu par lietu T-466/04 un T-467/04 apvienošanu,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 10. jūnijā,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 27. oktobrī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 1999. gada 13. oktobrī prasītāja Elizabete Dami Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdiska preču zīme "GERONIMO STILTON".

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 16., 25., 28., 29., 30. un 41. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

4 Preces, kas ietilpst 29. un 30. klasē, katrā no tām atbilst šādam aprakstam

— 29. klase: "Gaļa; zivis; moluski un nedzīvie vēžveidīgie; mājputni un medījums; gaļas ekstrakti; konservēta gaļa; konservēti, žāvēti un vārīti augļi un dārzeņi; želejas; ievārījumi; olas; piens; piena izstrādājumi; piena produkti; sieri; sviests; jogurts; piena dzērieni; pārtikas eļļas un tauki; konservēti garšvielu maisījumi; augļu konservi; dārzeņu konservi; gaļas konservi; zivju konservi";

— 30. klase: "Konditorejas izstrādājumu mīkla; makaroni; karameles; kafija; tēja; kakao; cukurs; rīsi; tapioka; kafijas aizstājējs; milti; graudaugu produkti; maize; biskvīti; kūkas; konditorejas izstrādājumi; pralinē; pārtikas ledus un sasaldēti krēmi; medus; sīrups; pipari; etiķis; mērces; garšvielas; ledus atvēsināšanai; kafijas, kakao vai šokolādes dzērieni".

5 2000. gada 5. jūnijā preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas preču zīmju biļetenā] Nr. 45/00.

6 2000. gada 5. septembrī *The Stilton Cheese Makers Association*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 8. panta 4. punktu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz 16., 29. un 30. klasē ietilpstošajām precēm. Pamatojot savus iebildumus, prasītāja atsaucās uz vairākās dalībvalstīs reģistrētām preču zīmēm, kas atbilst vārdam "stilton" un visas attiecas uz piena produktiem.

7 Ar 2002. gada 30. septembra lēmumu Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumus attiecībā uz 29. un 30. klasē ietilpstošajām precēm un noraidīja iebildumus pārējā daļā.

8 2002. gada 29. novembrī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 59. pantu par šo lēmumu iesniedza apelāciju, kas tika reģistrēta ar lietas Nr. R 982/2002-2 un nodota ITSB Apelāciju otrajai padomei. Tā lūdza, lai minētā Apelāciju padome noraida iebildumus ne tikai attiecībā uz 16., bet arī uz 29. un 30. klasē ietilpstošajām precēm.

9 Tajā pašā dienā iebildumu iesniedzēja arī iesniedza apelācijas sūdzību par to pašu lēmumu, apelācija tika reģistrēta ar lietas Nr. R 973/2002-2 un nodota tai pašai ITSB Apelāciju otrajai padomei. Prasītāja lūdza minētajai Apelāciju padomei apmierināt iebildumus ne tikai attiecībā uz 29. un 30., bet arī uz 16. klasē ietilpstošajām precēm.

10 Lietas dalībnieki četras reizes iesniedza kopīgus pieteikumus par procesa lietā R 973/2002-2. apturēšanu. Apelāciju padome šos pieteikumus apmierināja. Formāli raugoties, pat ja Apelāciju padome nebūtu apvienojusi lietas, tad kopīgie pieteikumi par apelācijas procesa apturēšanu, kas iesniegti lietā R 973/2002-2, tiktu izskatīti kā tādi, kas attiecas uz apelācijas procesu lietā R 982/2002-2. Attiecībā uz ceturto pieteikumu par procesa apturēšanu Apelāciju padome savā 2004. gada 2. aprīļa paziņojumā lietas dalībniekiem norādīja:

"Mēs darām Jums zināmu, ka apelācijas process ir apturēts uz diviem mēnešiem līdz 2004. gada 5. jūnijam. Ņemot vērā iepriekšējos pieteikumus, šis apturēšanas periods

ir uzskatāms par galīgu, izņemot, ja lietas dalībnieki var norādīt ārkārtas iemeslus, lai pamatotu apturēšanas pagarinājumu."

11 Ar 2004. gada 3. jūnija vēstuli prasītāja lūdza, lai preču, ko apzīmē reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksts tiktu ierobežots tā, ka, pirmkārt, 29. klasē tiktu izslēgta atsauce uz "piena produktiem un sieriem" un, otrkārt, 30. klasē tiktu veikts precizējums "izņemot visus pārtikas produktus vai dzērienus, kas pagatavoti no siera".

12 Ar 2004. gada 4. jūnija vēstuli lietas dalībnieki kopīgi lūdza Apelāciju padomi apturēt procesu. Lietas dalībnieki ar šo vēstuli arī paziņoja, ka, pirmkārt, prasītāja, "lūdza grozīt preču specifikāciju attiecībā uz šo preču zīmes reģistrācijas pieteikumu" atbilstoši savas 2004. gada 3. jūnija vēstules saturam un ka, otrkārt, "[iebildumu iesniedzējas] situācija [bija] šāda: vienu reizi [..] preču specifikācija saistībā ar šo pieteikumu [bija grozīta] attiecībā uz 29. klasi, [izslēdzot atsauci uz] "sieriem, [uz] piena produktiem" un uz "produktiem, kas ir jāsaprot kā "piena produkti" plašā nozīmē, proti, piens, no piena pagatavoti produkti, sviests, no piena un jogurta pagatavoti dzērieni," un [attiecībā] uz 30. klasi [..], [izslēdzot atsauci uz] visa veida pārtiku un dzērieniem, kas satur sieru un ir pagatavoti no siera, lai iebildumi tiktu atsaukti".

13 Ar 2004. gada 15. jūnija vēstuli Apelāciju padome informēja lietas dalībniekus, ka tā interpretēja 2004. gada 4. jūnija vēstuli kā kopīgu lūgumu par preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksta ierobežošanu un, attiecīgi, iesniedza lietas dalībniekiem atbilstoši šim lūgumam ierobežotu sarakstu. Šajā pašā vēstulē Apelāciju padome arī piebilda, ka "gadījumā, ja [iebildumu iesniedzēja] nolemtu

atsaukt iebildumus", lietas dalībniekus līdz 2004. gada 14. jūlijam lūdz norādīt, vai tie ir panākuši vienošanos par iebildumu un apelācijas procesā radušos izdevumu sadali.

14 Ar 2004. gada 16. jūnija vēstuli prasītāja lūdza Apelāciju padomi atgriezties pie jautājuma par 2004. gada 15. jūnija vēstules interpretāciju un apstiprināt, ka vienīgā ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertā preču saraksta ierobežošana ir tā, kas bija norādīta tās 2004. gada 3. jūnija vēstulē. Prasītāja apstiprināja, ka 2004. gada 4. jūnija vēstule bija tikai kopīgs lūgums apturēt apelācijas procesu sakarā ar lietas dalībnieku atšķirīgajiem viedokļiem, jo iebildumu iesniedzēja pieprasīja veikt vairāk grozījumu, nekā bija norādīts 2004. gada 3. jūnija vēstulē.

15 Ar 2004. gada 23. jūnija vēstuli Apelāciju padome šo lūgumu noraidīja. Pirmkārt, tā atgādināja, ka lūgumu par preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksta ierobežošanu nevar grozīt, jo tas ir obligāti izpildāms. Turklāt tā uzskatīja, ka lietas dalībnieku 2004. gada 4. jūnija kopīgās vēstules formulējumu, proti, "vienlaikus ar specifikācijas grozīšanu [..] tiks atsaukti iebildumi", varēja saprast vienīgi kā lūgumu par minētā saraksta ierobežošanu. Turklāt, ņemot vērā faktu, ka lietas dalībnieki bija parakstījuši un nosūtījuši kopīgu vēstuli, tā secināja, ka arī prasītāja bija rakstveidā paudusi savu piekrišanu šim nosacījumam. Tādēļ Apelāciju padome, ievērojot lietas dalībnieku kopīgo lūgumu, uzskatīja, ka tai lūdz tikai apstiprināt, ka preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksta ierobežošana ir tikusi akceptēta bez grozījumiem.

16 Ar 2004. gada 1. jūlija vēstuli iebildumu iesniedzēja atgādināja Apelāciju padomei, ka tā vēlējās atsaukt savus iebildumus tikai un vienīgi tad, ja netiktu grozīts Apelāciju padomes 2004. gada 15. jūnija vēstulē norādītais preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksts.

17 Ar 2004. gada 23. jūlija vēstuli iebildumu iesniedzēja lūdza Apelāciju padomi apstiprināt, ka minētais saraksts tika ierobežots galīgi saskaņā ar Apelāciju padomes 2004. gada 15. jūnija vēstules formulējumu.

18 Ar 2004. gada 29. jūlija vēstuli Apelāciju padome apstiprināja, ka minētā saraksta ierobežošana tika akceptēta atbilstoši tam, kā ir norādīts tās 2004. gada 15. jūnija vēstulē un, attiecīgi, ka iebildumi ir uzskatāmi par atsauktiem.

19 Ar 2004. gada 20. septembra lēmumu, kas pieņemts abās lietās (turpmāk tekstā — "apstrīdētie lēmumi"), Apelāciju padome uzskatīja — ņemot vērā to, ka, atsaucot iebildumus, process ir izbeigts, vienīgais atlikušais jautājums ir par izdevumu sadali, jo starp lietas dalībniekiem nav panākta vienošanās. Šajā sakarā tā nolēma noteikt, ka katrs lietas dalībnieks pats sedz savus izdevumus, kas radušies iebildumu un apelācijas procesā atbilstoši Regulas Nr. 40/94 81. panta 2. un 3. punktam.

Lietas dalībnieku prasījumi

20 Prasītājas prasījumi katrā no lietām Pirmās instances tiesai ir šādi:

— konstatēt, ka ITSB adresētā 2004. gada 4. jūnija vēstulē, ko kopīgi ir parakstījušas prasītāja un iebildumu iesniedzēja, nav ietverts paziņojums par

procesa izbeigšanu Apelāciju padomē, bet vienīgi lūgums par šī procesa apturēšanu;

— atcelt apstrīdētos lēmumus un nodot strīdu izskatīšanai ITSB Apelāciju padomē;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 ITSB prasījumi katrā no lietām Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētos lēmumus;

— piespriest katram Pirmās instances tiesas procesa dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.

Juridiskais pamatojums

Lietas dalībnieku argumenti

22 Prasītāja norāda, ka Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka lietas dalībnieki bija pauduši kopīgu vēlēšanos izbeigt procesu ITSB. Šajā sakarā tā

apstiprina, ka lietas dalībnieku 2004. gada 4. jūnija kopīgā vēstule bija vienkārši lūgums par procesa apturēšanu, ņemot vērā iespēju panākt izlīgumu par preču izņemšanu no preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksta.

23 Minētajā vēstulē savukārt nav ietverts nekāds paziņojums par procesa izbeigšanu Apelāciju padomē. Gluži pretēji, no tās nepārprotami izriet, ka lietas dalībnieki nebija panākuši vienošanos par procesa izbeigšanu. Pirmkārt, šajā vēstulē bija norādīts, ka prasītāja ar 2004. gada 3. jūnija vēstuli darīja zināmu Apelāciju padomei lūgumu par to preču saraksta ierobežošanu, par ko bija panākta vienošanās ar iebildumu iesniedzēju 2003. gada 22. decembrī noslēgtajā izlīgumā. Otrkārt, tā atzīmē, ka iebildumu iesniedzēja, ņemot vērā šo lūgumu par ierobežošanu, bija norādījusi, ka tā atsakās no iebildumiem tikai tad, ja no attiecīgā saraksta tiks izslēgtas arī atsevišķas citas preces, ko neskar minētais izlīgums.

24 Prasītāja no tā secina, ka Apelāciju padome bija nepareizi interpretējusi pieteikumu par [procesa] apturēšanu, ko lietas dalībnieki bija iesnieguši ITSB.

25 ITSB uzskata, ka prasība ir pamatota un apstrīdētie lēmumi atceļami. Tā norāda, ka judikatūrā ir atzīta šāda veida prasījumu pamatotība (Pirmās instances tiesas 2004. gada 30. jūnija spriedums lietā T-107/02 *GE Betz*/ITSB — *Atofina Chemicals* ("BIOMATE"), Krājums, II-1845. lpp., 32.–36. punkts, un 2005. gada 4. maija spriedums T-22/04 *Reemark*/ITSB — *Bluenet* ("Westlife"), Krājums, II-1559. lpp., 16.–19. punkts).

26 Prasītāja būtībā uzskata, ka 2004. gada 4. jūnija vēstulē bija ietverts tikai lietas dalībnieku kopīgs lūgums izbeigt procesu. Tādēļ tā secina, ka Apelāciju padome

pārkāpa Regulas Nr. 40/94 44. panta 1. punktu, ierobežojot preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, sarakstu.

Pirmās instances tiesas vērtējums

Par lietas dalībnieku prasījumu pieņemamību

27 Vispirms ir jāatgādina, ka ar savu prasījumu pirmo daļu prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu konstatēt, ka ITSB adresētā 2004. gada 4. jūnija vēstulē, ko ir kopīgi parakstījušas prasītāja un iebildumu iesniedzēja, nav ietverts paziņojums par procesa izbeigšanu Apelāciju padomē, bet vienīgi lūgums par šī procesa apturēšanu. Šis lūgums nav aplūkojams atsevišķi no prasītājas prasījumu otrās daļas, ar ko tiek lūgts atcelt apstrīdētos lēmumus tādēļ, ka šis lūgums ir tā pamatojums. Tādēļ šī prasījumu daļa pati par sevi nav jāizskata.

28 ITSB ar savu prasījumu pirmo daļu lūdz Pirmās instances tiesu atcelt apstrīdētos lēmumus.

29 Šajā sakarā ir jāatgādina — tiesvedībā attiecībā uz prasībām par Apelāciju padomes lēmumu, kas pieņemts iebildumu procesā, ITSB ar savu nostāju, ko tas pauž Pirmās

instances tiesā, nav tiesīgs grozīt tiesvedības robežas, kas izriet, attiecīgi, no reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja un iebildumu iesniedzēja prasībām (Tiesas 2004. gada 12. oktobra spriedums lietā C-106/03 P *Vedial*/ITSB, Krājums, I-9573. lpp., 26. punkts, kas apelācijas kārtībā apstiprina Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā T-110/01 *Vedial*/ITSB — *France Distribution* ("HUBERT"), *Recueil*, II-5275. lpp.; iepriekš minētais Pirmās instances tiesas spriedums lietā "Westlife", 16. punkts, un 2005. gada 15. jūnija spriedums lietā T-186/04 *Spa Monopole*/ITSB — *Spaform* ("SPAFORM"), Krājums, II-2333. lpp., 19. punkts).

30 Tomēr no šīs judikatūras neizriet, ka ITSB ir jālūdz noraidīt prasību, kas celta par kādu no tā Apelāciju padomju lēmumiem. Nav šaubu, ka gadījumā, ja ITSB nav vajadzīgās rīcībspējas, lai celtu prasību par Apelāciju padomes lēmumu, tad, attiecīgi, tam nav pienākums vienmēr atbalstīt katru apstrīdēto Apelāciju padomes lēmumu vai obligāti lūgt noraidīt katru par šādu lēmumu celto prasību (iepriekš minētais spriedums lietā "BIOMATE", 34. punkts; iepriekš minētais spriedums lietā "Westlife", 17. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā "SPAFORM", 20. punkts).

31 Nekas ITSB neliedz piekrist prasītāja prasījumiem vai aprobežoties ar to atstāšanu izlemšanai pēc Pirmās instances tiesas ieskatiem, sniedzot tai visus argumentus, ko tas uzskata par atbilstošiem, lai Pirmās instances tiesa gūtu skaidrību (iepriekš minētais Pirmās instances tiesas spriedums lietā "BIOMATE", 36. punkts, un 2005. gada 25. oktobra spriedums lietā T-379/03 *Peek & Cloppenburg*/ITSB ("Cloppenburg"), Krājums, II-4633. lpp., 22. punkts).

32 Savukārt ITSB nevar izvirzīt prasījumus par Apelāciju padomes lēmuma atcelšanu vai grozīšanu jautājumā, kas nav norādīts prasības pieteikumā, vai izvirzīt pamatus, kas nav norādīti prasības pieteikumā (iepriekš minētais spriedums lietā *Vedial*/ITSB, 34. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā "Cloppenburg", 22. punkts).

33 Izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka ITSB izvirzīja argumentus, vienīgi atbalstot prasītājas prasījumus, saskaņā ar kuriem Apelāciju padome pieļāva kļūdu, uzskatot, ka lietas dalībnieki bija pauduši kopīgu vēlmi izbeigt procesu ITSB. Tādēļ ITSB prasījumu daļa un pamati, uz kuriem tā balstās, ir pieņemami, jo tie nepārsniedz prasītājas izvirzīto prasījumu un argumentu robežas.

Pēc būtības

34 Prasītāja, kuru atbalsta ITSB, pamatojot savus prasījumus, apgalvo, ka Apelāciju padome pieļāva kļūdu, uzskatot, ka lietas dalībnieki bija pauduši kopīgu vēlmi izbeigt procesu ITSB. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka apstrīdētie lēmumi tieši nenorāda uz to, ka process ir izbeigts.

35 Tomēr, lemjot par izdevumu, kas radušies procesā ITSB, sadali, pamatojoties uz pieņēmumu, saskaņā ar kuru, "atsaucot iebildumus, process tiek izbeigts" (skat. pamatojumu, kas atkārtojas, attiecīgi, apstrīdēto lēmumu 20. un 21. apsvērumā), ir jāatzīst, ka Apelāciju padome netieši nolēma izbeigt procesu.

36 Lai gan iepriekš minētais pamatojums nav precizēts, faktu izklāsts par procesa norisi un, it īpaši, par korespondences apmaiņu starp lietas dalībniekiem un Apelāciju

padomi (skat. attiecīgi apstrīdēto lēmumu 9.–18. un 10.–19. apsvērumu) ir pietiekami detalizēts, lai ļautu Pirmās instances tiesai izprast un pārbaudīt iemeslus, kuru dēļ Apelāciju padome uzskatīja, ka prasītāja bija ierobežojusi savu preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un ka apmaiņā pret to iebildumu pieteicēja bija atsaukusi savus iebildumus.

37 Tādēļ ir jāpārbauda, vai izskatāmajā lietā Apelāciju padome varēja pamatoti secināt par lietas dalībnieku kopīgu vēlēšanos izbeigt tajā uzsākto procesu. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 40/94 44. panta 1. punkts attiecībā uz preču zīmes reģistrācijas pieteikuma vai iebildumu daļēju vai pilnīgu atsaukšanu procesā ITSB paredz, ka pieteikuma iesniedzējs var jebkurā laikā atsaukt savu Kopienas preču zīmes [reģistrācijas] pieteikumu vai ierobežot tajā ietverto preču vai pakalpojumu sarakstu.

38 Turklāt saskaņā ar 20. noteikuma 5. punktu Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.), ja pieteikuma iesniedzējs atbilstoši Regulas Nr. 40/94 44. panta 1. punktam ierobežo preču un pakalpojumu sarakstu, ITSB informē par to iebildumu iesniedzēju un uzaicina viņu noteiktā termiņā darīt zināmu, vai viņš uztur savus iebildumus, un, apstiprinošas atbildes gadījumā precizēt, uz kuru no atlikušajām precēm un pakalpojumiem attiecas iebildumi.

39 Saskaņā ar judikatūru šajā normā paredzētās tiesības ierobežot preču un pakalpojumu sarakstu ir vienīgi Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam, kurš var jebkurā brīdī iesniegt šādu pieteikumu ITSB. Šajā kontekstā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma pilnīga vai daļēja atsaukšana ir jāveic tieši un bez nosacījumiem (Pirmās instances tiesas 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-219/00 *Ellos*/ITSB ("ELLOS"), *Recueil*, II-753. lpp., 61. punkts).

40 Visbeidzot, nav šaubu, ka likumdevējs nav tieši paredzējis iebildumu atsaukšanas iespēju tāpēc, ka Regulas Nr. 40/94 44. panta 1. punkts paredz tikai preču zīmes reģistrācijas pieteikuma atsaukšanu, Pirmās instances tiesa ir nospriedusi — ņemot vērā to, ka saskaņā ar šīs pašas Regulas jēgu preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs un iebildumu iesniedzējs iebildumu procesā ir vienlīdzīgā stāvoklī, jāuzskata, ka šī vienlīdzība ietver iespēju atsaukt procesuālos dokumentus (Pirmās instances tiesas 2003. gada 3. jūlija rīkojums lietā T-10/01 *Lichtwer Pharma*/ITSB — *Biofarma* ("Sedonium"), *Recueil*, II-2225. lpp., 15. punkts, un 2004. gada 9. februāra rīkojums lietā T-120/03 *Synopharm*/ITSB — *Pentafarma* ("DERMAZYN"), *Recueil*, II-509. lpp., 19. punkts).

41 Pirmās instances tiesa norāda, ka izskatāmajā lietā faktiski trūkst Apelāciju padomes apstiprinājuma, saskaņā ar kuru lietas dalībnieki būtu pauduši kopīgu vēlēšanos izbeigt procesu.

42 Vispirms ir jānorāda, ka prasītāja ar 2004. gada 3. jūnija vēstuli tieši un bez nosacījumiem izteica lūgumu ierobežot preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, sarakstu.

43 Turklāt pretēji iepriekš minētajā judikatūrā noteiktajām prasībām lietas dalībnieku 2004. gada 4. jūnija kopīgajā vēstulē nav ietverts nekāds tiešs un beznosacījumu lūgums par preču zīmes reģistrācijas pieteikuma daļēju atsaukšanu vai iebildumu atsaukšanu.

44 Attiecībā uz minētās vēstules formulējumiem prasītāja un ITSB pamatoti apgalvo, ka tajos nav ietverts nekāds kopīgs lūgums apturēt procesu Apelāciju

padomē. Šajā vēstulē vienīgais tiešais lūgums, kas ir adresēts Apelāciju padomei, ir šāds:

"Ar šo mēs abu lietas dalībnieku vārdā lūdzam apturēt apelācijas procesu."

45 Minētajā vēstulē vispār ir ietverta tikai informācijs par to, ka prasītājas nostāja, ko tā pauž savā 2004. gada 3. jūnija vēstulē, un iebildumu iesniedzējas nostāja jautājumā par preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksta ierobežošanu, nav saskaņotas.

46 Turklāt ir pretrunīgi uzskatīt, ka 2004. gada 4. jūnija vēstulē bija ietverts lietas dalībnieku kopīgs lūgums apturēt procesu un vienlaikus — lūgums izbeigt procesu, jo lūgums par procesa apturēšanu zaudē jebkādu nozīmi gadījumā, kad tiek atsaukti iebildumi.

47 Secinājumu par to, ka 2004. gada 4. jūnija vēstulē bija ietverts tikai apturēšanas lūgums, apstiprina vēlākie notikumi. No lietas materiāliem izriet, ka lietas dalībnieku lūgumi par procesa apturēšanu bija jau vairākkārt apmierināti, lai dotu viņiem iespēju panākt vienošanos. Savā 2004. gada 2. aprīļa vēstulē, ar ko ceturto reizi tika apstiprināta procesa apturēšana, Apelāciju padome uzsvēra, ka, "ņemot vērā iepriekšējos lūgumus, šis apturēšanas periods ir uzskatāms par galīgu, izņemot, ja lietas dalībnieki [var] norādīt ārkārtas iemeslus, lai pamatotu apturēšanas pagarinājumu". Tātad 2004. gada 4. jūnija vēstule ir jāinterpretē šajā kontekstā, proti, ņemot vērā, ka Apelāciju padome bija paziņojusi lietas dalībniekiem, ka tie faktiski nav iesnieguši citus lūgumus par procesa apturēšanu un ka lietas dalībniekiem ir jānorāda ārkārtas iemesli, lai pamatotu papildu apturēšanu šajā lietā.

48 Turklāt neviens no lietas materiālos esošajiem faktiem neļāva spriest par to, ka vēlāk ir panākta vienošanās, kas būtu pamats procesa izbeigšanai. Gluži pretēji, lietas dalībnieku sarakste pēc 2004. gada 4. jūnija vēstules un līdz apstrīdēto lēmumu pieņemšanas brīdim norāda uz noturīgām nesaskaņām jautājumā par preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksta ierobežošanu, kas prasītājai būtu jāveic, lai iebildumu iesniedzēja piekristu atsaukt savus iebildumus.

49 Apelāciju padome savā 2004. gada 15. jūnija vēstulē, atbildot uz lietas dalībnieku 2004. gada 4. jūnija kopīgo vēstuli, tiem paziņoja, ka tā ir sapratusi, ka pastāv kopīga nostāja attiecībā uz preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksta ierobežošanu, kas saskan ar iebildumu iesniedzējas nostāju, taču prasītājas piekrišana šai interpretācijai netika lūgta.

50 Šī iemesla dēļ prasītāja savā 2004. gada 16. jūnija vēstulē ITSB iebilda, ka būtu piekritusi ierobežošanai tā, kā tas izriet no Apelāciju padomes 2004. gada 15. jūnija vēstules. Tā atgādināja, ka nav akceptējusi citu ierobežošanu kā vien to, kas norādīta tās 2004. gada 3. jūnija vēstulē, un, attiecīgi, lūdza Apelāciju padomi atgriezties pie savas 2004. gada 15. jūnija vēstules.

51 Neskatoties uz šo iebildumu, Apelāciju padome ar 2004. gada 23. jūnija vēstuli apstiprināja savu interpretāciju, saskaņā ar ko bija izteikts viens lūgums par attiecīgo preču saraksta ierobežošanu, nekonsultējoties ar lietas dalībniekiem, lai noskaidrotu 2004. gada 4. jūnija vēstules precīzo nozīmi. Tā norādīja, ka minētā vēstule, ievērojot tās formulējumu un faktu, ka to bija parakstījuši lietas dalībnieki, varēja tikt saprasta vienīgi kā lūgums ierobežot attiecīgo preču sarakstu un ka šis lūgums, būdams obligāts, nevarēja tikt atsaukts.

52 Uz to, ka nebija panākta lietas dalībnieku tieša un beznosacījumu vienošanās par procesa izbeigšanu, acīmredzami norāda arī fakts, ka iebildumu iesniedzēja savā

2004. gada 1. jūlija vēstulē atgādināja, ka tā vēlas atsaukt savus iebildumus tikai ar "formālu nosacījumu" — ja preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksts tādā veidā, kā izriet no Apelāciju padomes 2004. gada 15. jūnija vēstules, netiek grozīts. Ar 2004. gada 23. jūlija vēstuli iebildumu iesniedzēja turklāt lūdza Apelāciju padomi apstiprināt, ka minētā ierobežošana patiešām ir veikta un ka iebildumi ir uzskatāmi par atsauktiem.

53 Turklāt, neskatoties uz prasītājas 2004. gada 16. jūnija vēstulē paustu tiešu atteikumu ierobežot preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, sarakstu saskaņā ar noteikumiem, ko izvirza iebildumu iesniedzēja, Apelāciju padome iebildumu iesniedzējai, nosūtot tai 2004. gada 29. jūlija vēstuli un kopiju — prasītājai, apstiprināja, ka: "ir akceptēta mūsu [2004. gada 15. jūnija] vēstulē norādītā ierobežošana un [..], attiecīgi, iebildumi tiek uzskatīti [par] atsauktiem". Tomēr, ņemot vērā prasītājas nostāju, ko tā bija tieši paudusi savā 2004. gada 16. jūnija vēstulē un to, ka tā vēlāk nebija iesniegusi tiešu lūgumu par pretējo, Apelāciju padomei nebija nekāda pamata izdarīt šādu secinājumu.

54 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētie lēmumi ir pieņemti, pieļaujot kļūdu faktos, un tādēļ tie ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

55 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB lēmumi ir atceļami, tad pretēji tā prasījumiem tam ir jāpiespriež atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2004. gada 20. septembra lēmumus lietās R 973/2002-2 un R 982/2002-2;

2) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Legal Lindh Vadapalas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 1. februārī.

Sekretārs — E. Coulon

Priekšsēdētājs — H. Legal